

ตำนานผีอันเก่าแก่ ความเชื่อเรื่องเทพ-เทวดา บุญ-บาป นรก-สวรรค์
เป็นเพียงเรื่องเล่าสนุก เรื่องแต่งให้คัดติธรรม หรือเรื่องจริงที่ทุกคนต้องเผชิญ

พิมพ์ครั้งที่ ๓

ผีसांग คางแดง

เสฐียรพงษ์ วรรณปก

ราชบัณฑิต

EXAMPLE

ผีสังตางแดง

เสฐียรพงษ์ วรรณปก
ราชบัณฑิต

EXAMPLE

ผีसाางคางแดง • เสฐียรพงษ์ วรรณปก

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง-ครั้งที่สอง : สำนักพิมพ์เรือนปัญญา

พิมพ์ครั้งที่สาม : สำนักพิมพ์มติชน, กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ราคา ๑๕๐ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

เสฐียรพงษ์ วรรณปก.

ผีสาางคางแดง. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๕๔.

๑๙๖ หน้า. ภาพประกอบ.

๑. ผี ๒.เปรต 1. ชื่อเรื่อง

133.1

ISBN 978 - 974 - 02 - 0739 - 9

- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : สุชาติ ศรีสุวรรณ • บรรณาธิการบริหาร : สุลักษณ์ บุญปาน
- ที่ปรึกษานักพิมพ์ : อารักษ์ คคนาห, ประดิษฐ์ นิธิยานันท์, สุพจน์ แจ่มเร็ว, บุญเลิศ ศษายุทธเดช, จุฬาลักษณ์ ภูเกิด, ปิยชนัน สุทวิทรัพย์, ไพรัตน์ พงศ์พานิชย์, นงนุช สิงหเดชะ
- บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ศิริพงษ์ วิทวิทยิโรจน์ • หัวหน้ากองบรรณาธิการ : กิตติวรรณ เทิงวิเศษ
- ผู้ช่วยบรรณาธิการ : สุชัย สุชาติสุภธรรม, สุวิธสา กล่อมเดช • คอมพิวเตอร์กราฟิก : อรรคพล ชื่อดงเกียรติ
- พิสูจน์อักษร : ทรงชัย บุญส่งรุ่งเรือง • ออกแบบปก-ศิลปกรรม : มาลินี มนตริศาสตร์
- ภาพประกอบ : พรเทพ จิตต์ผ่อง • ประชาสัมพันธ์ : นันทยา ชื่นสกุล

สำนักพิมพ์มติชน • www.matichonbook.com

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤมาล ประชาานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๑๓๓๕ โทรสาร ๐-๒๕๕๐-๕๕๕๕

แม่พิมพ์สีชาวดา : กองพิมพ์สี บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤมาล ประชาานิเวศน์ ๑
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๒๔๐๐-๒๔๐๒

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชนปากเกร็ด ๒๗/๑ หมู่ ๕ ถนนสุขาประชาสารร์ ๒ ตำบลบางพูด อำเภอบางกรัฒ
นนทบุรี ๑๑๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๔-๒๑๓๓, ๐-๒๕๕๒-๐๕๕๖ โทรสาร ๐-๒๕๕๒-๐๕๕๗

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน) ๑๒ ถนนเทศบาลนามฤมาล ประชาานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐-๐๐๒๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๓ โทรสาร ๐-๒๕๕๑-๙๐๑๒

Matichon Publishing House a division of Matichon Public Co.,Ltd. 12 Tethsabbannaruean Rd, Prachanivate 1,
Chatuchak, Bangkok 10900 Thailand

หนังสือเล่มนี้พิมพ์ด้วยหมึกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อปกป้องธรรมชาติ ภาวะโลกร้อน และสุขภาพของผู้อ่าน

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์

๗

คำนำผู้เขียน

๙

๑. ผี-เปรต (หนึ่ง)	๑๓
๒. ผี-เปรต (สอง)	๒๐
๓. “เปรตทุสนะโส”	๒๗
๔. ดินแดนที่เปรตชุกชุม	๓๕
๕. เมื่อผมเล่นผีถ้วยแก้ว	๔๑
๖. เปรตหน้าหมู	๔๕
๗. คนดี “ผี” ยิ่งเกรง	๔๙
๘. เปรตจัดหัวจิตดี	๕๓
๙. เทพรักษา	๕๗
๑๐. ผีบ้าจี้	๖๓
๑๑. เหวดาก็มีปัญหา	๖๗
๑๒. ประโยชน์ของการอ้างผีเหวด	๗๓
๑๓. นรก-สวรรค์บนดิน	๗๗
๑๔. คนใช้ตัวอย่าง	๘๑
๑๕. เหวดาก็ก้าว	๘๕

๑๖. ผู้อารักขาลี้กลับ	๙๑
๑๗. กรรมของเวทดาซุกชน	๙๗
๑๘. เปรตปากเหม็น	๑๐๒
๑๙. ท้าวจตุโลกบาล (หนึ่ง)	๑๐๖
๒๐. ท้าวจตุโลกบาล (สอง)	๑๑๓
๒๑. คาลผีตาแฮก	๑๑๘
๒๒. กรรมสนองกรรม	๑๒๒
๒๓. คาถากันขโมย	๑๒๗
๒๔. จริงหรือไม่ เวลาใกล้ตายจะมีคนมารับ	๑๓๓
๒๕. วิหารธร	๑๓๘
๒๖. วิบากแห่งกรรม	๑๔๓
๒๗. ต่ออายุได้จริงหรือ	๑๔๗
๒๘. กรรมเก่าในชาตินี้	๑๕๑
๒๙. เมื่อคนเกิดเป็นหมา (หนึ่ง)	๑๕๕
๓๐. เมื่อคนเกิดเป็นหมา (สอง)	๑๕๙
๓๑. ใช้หนี้เสียก่อนตาย	๑๖๔
๓๒. เมื่อพ่อเป็นน้องชายของลูกสาว	๑๖๘
๓๓. เรื่องของวาสนา	๑๗๒
๓๔. เศษกรรม	๑๗๙
๓๕. คนดีตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้	๑๘๔
๓๖. ซาติก่อนผมเป็นผู้หญิง	๑๙๑

ตำนานสำนักพิมพ์

“ผี” อยู่คู่กับมนุษย์ทุกคนตั้งแต่ลืมตาดูโลก เติบใหญ่ และตายจาก เรื่องผีสางเทวดาได้โยงใยกับความเชื่อ ความศรัทธา ก่อนศาสนาใดๆ จะถือกำเนิดขึ้นเสียอีก ถึงแม้เมื่อมนุษย์มีศาสนาขึ้นมาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจแล้วก็ตาม แต่โลกแห่งภูตผีวิญญาณยังคงผูกติดมากับศาสนาด้วย ดังปรากฏให้คนรุ่นหลังศึกษาเรียนรู้ทั้งจากคัมภีร์ และเรื่องเล่าของบรรพบุรุษสืบต่อกันมา

สำหรับศาสนาพุทธ เรื่องราวมากมายในสมัยพุทธกาลเน้นย้ำเรื่องผี-เทวดา นรก-สวรรค์ ให้คติสอนใจชาวพุทธมากกว่าสองพันปี “ผี” ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ความชั่วร้าย กำเนิดจากดวงวิญญาณของผู้ทำกรรมชั่วเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ มีรูปร่างอัปลักษณ์ต้องชดใช้เวรกรรมอย่างทุกข์ทรมาน เช่น เปรตหน้าหมู เปรตปากเหม็น เปรตแบกลูกอ๊อดทะเล หรือเปรตที่กลายเป็นตำนานเล่าขานสืบมา อย่างเปรตจัดหัวจัดตีนที่วัดหลวงพ่อบุญมา ฯลฯ ในทางกลับกัน “เทวดา” คือตัวแทนความดีงาม เป็นชาตวิพสำหรับผู้หมั่นทำกรรมดี

การเชื่อมโยงอย่างแนบแน่นระหว่างศรัทธาเรื่องผีเรื่องเทวดากับวิถีชีวิตในเชิงวัฒนธรรมและประเพณี โดยเฉพาะความเป็นชุมชนในสังคมชนบทยังคงดำเนินไปด้วยแรงขับเคลื่อนจากเรื่องลึกลับที่ไม่จำเป็นต้องมีข้อพิสูจน์ด้วยหลักเหตุผลใดๆ อาทิ พิธีกรรมบูชาผีปู่ตาและผีตาแฮกซึ่งเป็นผีประจำที่นา ซึ่งคนไทยภาคอีสานเชื่อว่าส่งผลต่อการเจริญเติบโตของข้าวในนา หรือการอัญเชิญเทพ-เทวดามาปกป้องคุ้มครองและการตั้งศาล ฯลฯ กระทั่งการเล่น ยังนำเรื่องผีมาเกี่ยวข้อง เช่น ผีถ้วยแก้ว พิธีเปรี๊ตพลี เป็นต้น

“ผีสาวคงแดง” ได้รวบรวมเรื่องผีๆ จากตำนานท้องถิ่นไทยและเรื่องราวในสมัยพุทธกาล แสดงบทบาทของผีที่มีอิทธิพลต่อคนและชุมชนอย่างไรบ้าง รวมถึงเรื่องราวของเทวดา ท้าวจตุโลกบาล พญายม จำแนกตามประเภทต่างๆ โดยพ่วงด้วยเรื่องกฎแห่งกรรมและการระลึกชาติ หนังสือเล่มนี้จึงมากด้วยความรู้และความเพลิดเพลินที่ถูกถ่ายทอดจากประสบการณ์และการทำงานในฐานะนักวิชาการด้านพุทธศาสนาและภาษาศาสตร์ของเสฐียรพงษ์ วรรณปก

แม้เรื่องภูติผีปีศาจหรือโลกหลังความตายยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยหลักการและเหตุผล จนบางคนกล่าวว่าเป็นเรื่องมโนะไม ไร้สาระ แต่ในอีกมิติหนึ่งกลับเป็นอุบายสำคัญที่เชื่อมความสัมพันธ์ให้อยู่ร่วมกันอย่างราบรื่นด้วยศีลธรรมที่สอดแทรกอยู่ในศรัทธา ก่อรูปเป็นวัฒนธรรมและประเพณีที่หลอมรวมความสามัคคีในชุมชนของสังคมมนุษย์ไว้ด้วยกัน

เชิญค้นหาความหมายของ “ผี” ในแง่มุมต่างๆ พร้อมสัมผัสกับความเชื่อและแรงศรัทธาของมนุษย์ ใน “ผีสาวคงแดง”

สำนักพิมพ์มติชน

คำนำผู้เขียน

หนังสือเรื่อง “ผีแสงค้างแดง” ที่ท่านถืออยู่นี้เป็นผลของการรวบรวมบทความย่อยที่นำลงในนิตยสาร “เรื่องผี” ที่เขียนไว้เมื่อนานมาแล้วราว ๑๐ กว่าปีเห็นจะได้และเคยตีพิมพ์รวมเล่มออกมาแล้ว ซึ่งระยะเวลาที่ผ่านมาพอสมควรแล้วกว่าจะมาถึงการพิมพ์รวบรวมใหม่ครั้งนี้ เนื้อหาของเรื่องเน้นไปที่สิ่งที่เหนือสามัญวิสัยเช่นเรื่องผี เปรต เทวดา ซึ่งเป็นสัตว์ในภพภูมิหนึ่ง ที่มนุษย์ไม่สามารถสัมผัสได้ด้วยตาเปล่า แต่ก็มิอยู่จริงตามที่พระพุทธรองค์ตรัสไว้ในพระไตรปิฎก

คนรุ่นใหม่ที่หูตาคับแคบ มักจะเอาความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวมาตัดสิน แล้วก็ประกาศออกมาว่า ตนไม่เชื่อว่ามีสิ่งเหล่านี้มีจริง เพราะตนมองไม่เห็น ก็นึกว่าโก๊เสียเต็มประดาที่กล้าประกาศออกมาอย่างนั้น แต่หากคิดไม่ว่านั่นแหละคือความโง่ของตนเอง

สมัยหนึ่งเจ้าผู้ครองนครชื่อปายาลิกีประกาศเช่นนั้นแหละ

พระกุมารกัสสปะ สวากลาคัญรูปหนึ่งของพระพุทธเจ้ากล่าวย้อนถาม ปายาสีว่า “คนตาบอดแต่กำเนิด มองไม่เห็นพระจันทร์และพระอาทิตย์ มองไม่เห็นแสงสีต่างๆ เขากล่าวว่าพระจันทร์และพระอาทิตย์ไม่มี เพราะข้าพเจ้ามองไม่เห็น อย่างนี้จะฟังขึ้นหรือไม่” ปายาสีบอกว่า “ฟังไม่ขึ้น เพราะสิ่งเหล่านี้มีอยู่จริง คนตาดีเขามองเห็นอยู่”

เรื่องนี้ ฉันใดก็ฉันนั้น ตัวเอง “ตาบอด” แล้วประกาศว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี ก็แสดงถึงความโง่ของตนเอง เรื่องเหนือสามัญวิสัยอย่างนี้เรายังพิสูจน์ด้วยตัวเราเองไม่ได้ ก็ต้องรับฟังท่านไว้ก่อน ถ้าอยากจะรู้ว่าจริงหรือไม่ ก็ต้องฝึกปฏิบัติกรรมฐานสร้างสมาธิจนกระทั่งสามารถ “ปรับ” ให้อยู่ใน “มิติ” เดียวกันกับเขาได้ แล้วก็จะรู้เห็นเองถึงเวลานั้นเมื่อใด ไม่ต้องเชื่อคำบอกเล่าของคนอื่น เพราะเราได้รู้ได้เห็นด้วยตัวเราเองแล้ว

แต่ขณะที่ยังไม่ถึงขั้นนั้น ก็อ่านที่คนอื่นเขียนไปพลางๆ ก่อน หาหนังสืออะไรยังไม่ได้อ่านอย่างน้อยหนังสือผีสาวคงแดงนี้ก็คงจะให้อะไรแก่ท่านบ้าง

เสฐียรพงษ์ วรรณปก

มกราคม ๒๕๕๕

มีแสงต่างแต่

ผี-เปรต (หนึ่ง)

หัวข้อเรื่องน่ากลัวจัง ยังไม่ได้เขียนเลยก็ชนลูกเสียแล้ว ไม่รู้ว่า
จะเขียนไปได้สักกี่น้ำ ไม่ใช่อะไรหรอก กลัวผีมันหักคอเอา ฐานไป
คุยเรื่องเรื่องของมันมาตีแผ่มากไป

ผีกับเปรตนี้ไม่เหมือนกันนะครับ หลายคนมักจะคิดว่าเป็น
อย่างเดียวกัน ชาวไทยในต่างจังหวัด เช่น ทางภาคอีสานมักจะพูด
รวมกันว่า “ผีเปรต” หมายถึงเปรต ส่วนผีที่หลอกหลอนใครต่อใคร
ให้จับไข้หัวโกรนนั้น มักเรียกว่า “ผี” เฉยๆ

เพราะฉะนั้น ผีกับเปรตจึงเป็นคนละอย่าง แต่จัดอยู่ในประเภท
เดียวกัน

บ๊ยะ พูดอะไรไม่รู้ฟัง “คนละอย่างกัน แต่จัดอยู่ในประเภท
เดียวกัน?” อย่าเพิ่งงงครับ ผมจะเจาะในเดี๋ยวนี้นะแหละ

ในพระพุทธศาสนา (อันแน่อย่างหลักฐานชัด) ท่านกล่าวว่า

สัตว์โลกมีอยู่ด้วยกันสองภูมิ คือสุคติภูมิ (แดนดี) คือแดนที่มีเทวดา
บนสวรรค์หกชั้น พรหมสิบหกชั้น และมนุษย์ด้วย

อย่าลืมนะครับ มนุษย์เรานี้ถือว่าเป็นสุคติภูมิ อยู่ในระดับเดียวกับ
กับพวกเทวดาและพรหม

อีกภูมิหนึ่งคือทุคติภูมิ (แดนชั่ว) คือแดนที่มีความทุกข์ยาก
ลำบาก หาความเจริญมิได้ บางที่เรียกว่า “อบายภูมิ” สัตว์ในแดนที่มี
สัตว์เดียรัจฉาน สัตว์นรก เปรต อสุรกาย

จะเห็นว่าพระพุทธรูปเจ้านานพุดถึงสัตว์ ๗ จำพวก คือ

(๑) เทวดา สัตว์ที่เสวยผลบุญที่ตนทำไว้ในชาติปางก่อน ตาย
ไปเกิดเป็นเทวดาบนสวรรค์ชั้นต่างๆ ๖ ชั้น เทวดามีทั้งเพศหญิงและ
เพศชาย ถ้าเป็นเพศชายก็เรียกว่าเทวบุตร ถ้าเป็นหญิงก็เรียกว่าเทว
ธิดา แต่เรียกรวมๆ ว่า “เทวดา” พวกนี้เป็นสุคติภูมิ

(๒) พรหม สัตว์ที่สมัยอยู่ในโลกมนุษย์ได้บำเพ็ญสมาธิจน
ได้ฌานชั้นต่างๆ ตายไปเกิดเป็นพรหม อยู่บนโลกของพรหม ๑๖ ชั้น
พวกนี้ก็เรียกว่าสุคติภูมิเหมือนกัน

(๓) มนุษย์ คอหยักๆ ลักแต่ว่าคน หรือมนุษย์ชี้เหม็นเคี้ยว
เขี้ยวเทวดา อย่างที่ชอบล้อเลียนกันเล่นนั้นแหละครับ สัตว์โลกชนิด
นี้ว่าตามจริงแล้วมีเกรดหรือสีสูงพอๆ กับสองประเภทข้างต้นเหมือน
กัน เพราะมีโอกาสดี บางทีดีกว่าสองประเภทแรกด้วยซ้ำไป จึงจัดไว้
เป็นสุคติภูมิเหมือนกัน

(๔) สัตว์เดียรัจฉาน คือพวกไปทางขวางหรือแฉวนอน ไม่
เดินแนวตั้งเหมือนคน มี วัว ควาย หมู ไก่ เป็นต้น พวกนี้นับอยู่ใน
จำพวกที่ไร้ความเจริญ จึงรวมอยู่ในจำพวกทุคติภูมิ

(๕) สัตว์นรก คือพวกที่สมัยเกิดเป็นมนุษย์ได้ผิดศีลผิดธรรม

เช่น ฆ่าปล้น ลักขโมย ผิดลูกผิดเมียเขา ดื่มสุราเมรัย โกหกหลอกลวงอะไรเหล่านี้ ไปเกิดเป็นสัตว์นรกได้รับความทรมานกรรมต่าง ๆ นานาในนรกขุมต่างๆ ที่คั่นหุ้คั่นตาพวกเรามากที่สุดก็มีกระทะทองแดง ตันจั่ว หนามยาวโง้ง (ความเจริญมีมากมายและพิสดารพันลึกนัก ไม่เชื่อคุณลองไปดูสิ) พวกนี้จัดอยู่ในทุคติภูมิ

(๖) เปรต คือพวกที่สมัยยังเป็นมนุษย์อยู่ได้ทำบาปกรรม เช่นเดียวกับประเภทที่ (๕) นั้นแหละ ตายไปไปเกิดเป็นเปรต เปรตมีอยู่สองประเภท คือเปรตที่ต้องทนทุกข์ทรมานในเวลากลางวัน พอตกลงคืนไม่ต้องทรมาน แถมยังมีวิมานให้อยู่เหมือนเทวดาอีกต่างหาก พวกนี้เรียกว่า “เวมานิกเปรต” (เปรตมีวิมาน) ที่เป็นเช่นนั้นเพราะในชาติก่อนเขาทำทั้งดีทั้งชั่วปนกัน อีกประเภทหนึ่งคือเปรตที่รับแต่ความทุกข์ อดอยาก หิวโหย รอผลบุญที่คนอื่นอุทิศให้ พวกนี้เรียกว่า “ปรทัตตูปชีวีเปรต” (เปรตอาศัยผลบุญที่เขาให้เลี้ยงชีพ) พวกเปรตจัดอยู่ในทุคติภูมิ

(๗) อสุรกาย คือพวกเรียกว่า “ผี” นั้นเอง ตามศัพท์แปลว่า ผู้ชั่วชลาด เป็นพวก “อหิสสมาณย” (แผ่ร่าง ไม่ปรากฏกาย) เทียวเร่ร่อนไปตามที่ต่างๆ คอยหลอกหลอนผู้คนให้จับไข้หัวโกร่น ว่ากันว่าผีหรืออสุรกาย มันไม่ตั้งใจหลอกคนดอก มันมาปรากฏกายให้เห็นเพื่อขอความช่วยเหลือจากคน แต่บังเอิญคนเห็นมันรูปร่างหน้าตาพิสดารพันลึกก็เลยกลัว ถ้าใครกล้าๆ ลองถามมันสิครับว่าอยากได้อะไร จะทำบุญอุทิศไปให้ เท่านั้นแหละ มันก็จะหายวับไปกบตา ว่าแต่ว่าสัญญา กับมันแล้วต้องทำให้มันนา ไม่งั้นมันมาทวงอีก บวกดอกเบี้ยยด้วยจะยิ่งใหญ่ อสุรกายหรือผีจัดเข้าในประเภททุคติเช่นเดียวกับประเภทที่ (๔) ที่ (๕) และที่ (๖)

คนไทยมักเข้าใจกันว่าผีคือวิญญาณของคนที่ตายไปแล้ว เทียวเร่ร่อนหาที่เกิดถาวร ความเชื่อเช่นนี้สืบเนื่องมาจากศาสนาฮินดู ที่เชื่อว่าเมื่อร่างกายแตกดับก็ดับแต่ร่าง ส่วนวิญญาณ (แซกเรียก อาตมัน, ฝรั่งเศสเรียกโซล-soul) นั้นไม่ดับไปด้วย มักจะเร่ร่อนไปหาที่เกิดใหม่ เหมือนคนที่ออกจากบ้านที่ถูกไฟไหม้ไปหาบ้านใหม่อยู่อะไร ทำนองนั้น

วิญญาณในความหมายอย่างนี้ ในพระพุทธศาสนาไม่มี เพราะ พระพุทธศาสนาสอนว่า เมื่อตายทุกอย่างดับหมด ตายแล้วก็ไปเกิด “ทันที” ตามผลกรรมที่กระทำไว้จะจัดสรรให้เป็นไป ตายปุ๊บ เกิดปั๊บ ส่วนจะเกิดเป็นอะไรแล้วแต่กรรม

เพราะฉะนั้น แนวคิดที่ว่าหลังจากตายแล้ววิญญาณออกจาก ร่างไปหาที่เกิดใหม่ไม่มี คือพุทธไม่เชื่ออย่างนี้

สิ่งที่เราเข้าใจว่าเป็นวิญญาณเร่ร่อนนั้น ความจริงเป็น “สัตว์” ชนิดหนึ่งที่เกิดเรียบร้อยแล้ว คือแก็กเกิดเป็นอสุรกายหรือผีดังกล่าว แล้ว

ที่พูดมาทั้งหมดนี้คงพอจะเข้าใจ (ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น หรือ ว่ายิ่งพูดยิ่งงงก็ไม่ว่า) ผีก็เป็นพวกหนึ่ง เปรตก็เป็นพวกหนึ่ง เทวดาก็พวกหนึ่ง สัตว์นรกก็พวกหนึ่ง พรหมก็พวกหนึ่ง มนุษย์ก็พวกหนึ่ง สัตว์เดียรัจฉานก็พวกหนึ่งไม่เหมือนกัน พูดถึงการติดต่อ คนสามารถติดต่อกับ “สัตว์โลก” เหล่านี้ได้ทุกจำพวก

-สัตว์เดียรัจฉานติดต่อกันอยู่แล้วเห็นๆ กันอยู่ สัตว์บางพวกมนุษย์ก็นำมาใช้งาน สัตว์บางจำพวกมนุษย์ก็เอามาเป็นอาหาร การติดต่อกับสัตว์เดียรัจฉานไม่ต้องใช้ “เครื่องมือ” หรือ “สื่อ” อะไร พิเศษ เพราะมองเห็นๆ กันอยู่

-เทวดาหรือพรหม สัตว์นรก เปรต อสุรกาย มนุษย์ สามารถติดต่อกับพวกเขาได้ด้วยอาศัยเครื่องมือพิเศษ จะใช้ตาเปล่าๆ ไม่ได้ เพราะพวกนี้มีร่างกายละเอียด มองด้วยตาเปล่าไม่เห็น

วิธีติดต่อก็มีหลายวิธี เทาที่ใช้กันมามีอยู่ ๓ วิธี คือ

๑. เชิญลงแก้ว วิธีนี้มีใช้มาแต่สมัยโบราณ สมัยพระพุทธเจ้าก็มีทำกัน เรียกว่า “อาหาสนปัญหา” (ถามปัญหาผ่านแก้ว) ก็คือที่คนไทยเรียกว่า “ผีถ้วยแก้ว” นั่นแหละครับ

๒. วิธีเข้าทรง ส่วนมากมักใช้เด็กหญิงเป็นร่างทรง เชิญผีหรือเทวดาที่ต้องการติดต่อด้วยเข้าสิงร่างของเด็กหญิงแล้วถามเรื่องราวต่างๆ วิธีนี้จึงเรียกว่า “กุมารปัญหา” (ถามปัญหาผ่านเด็กหญิง) สมัยพระพุทธกาลคนนิยมทำกันมาก เดี่ยวนี้วิธีเข้าทรงพัฒนาไปมาก ไม่ต้องใช้เด็กหญิงแล้ว ส่วนมากผู้ใหญ่จะทำตนเป็น “ร่างทรง” จะเข้าทรงเอง เชิญผีหรือเทพที่ต้องการมาเข้าทรง (ส่วนมากจะจำกัต้องค์ใดองค์หนึ่ง เช่น เจ้าแม่ตะเคียนทอง คนทรงคนนั้นก็จะต้องตั้งสำนักเป็น “สำนักทรงเจ้าแม่ตะเคียนทอง” คอยแก้ปัญหาให้ประชาชนสารพัดอย่าง กระทั่งห่วย เจ้าพ่อเจ้าแม่แกก็บอกได้)

๓. วิธีสมาธิ ผีก็จิตจนได้สมาธิระดับหนึ่ง จิตมีพลัง มีความคมชัดระดับที่เรียกว่าได้ “จุตูปปาตญาณ” (ญาณหยั่งรู้การเกิดการตายของสรรพสัตว์ หรือได้ตาทิพย์) เมื่อได้ความรู้ความสามารถพิเศษระดับนี้ ท่านว่าจะเกิดมีแสงสว่างในใจ ทำให้เห็นรูปร่างของพวกผีเทวดา ทั้งสามารถติดต่อกับพวกเขาได้เสมือนมีจอโทรทัศน์ประจำใจ เปิดปุ๊บก็ปรากฏร่าง “โอปปาติกะ” หรือบรรดาผีสังเทวดาทั้งหลายอยู่หน้าจอทีวีเลยทีเดียว

วิธีที่หนึ่งกับที่สองอาจได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้าง บางครั้งก็เหลว

ไหลเพราะต้องอาศัยสื่อกายนอกเข้าช่วย บางครั้งผีที่ต้องการเชิญ ไม่เข้ากลายเป็นไอ้ผีที่ไหนไม่รู้เข้ามาแทรก หรือในกรณีเข้าทรง อาจโดนเจ้าคนทรงนั้นหละหลอกต้มก็ได้

ทำเป็นดินตุมๆ ให้เข้าใจว่าวิญญาณเสด็จพ่อเสด็จแม่เข้าประทับทรง เปล่า กลายเป็นกลอุบายหลอกต้มตุ๋นเอาเงินชาวบ้านก็มี วิธีสุดท้าย (ผ่านสมาธิ) เท่านั้นที่เชื่อถือได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้บำเพ็ญสมาธิระดับได้ญาณพิเศษจะรู้เห็นเอง ไม่จำเป็นต้องอาศัยสื่อกายนอกเข้าช่วย พระอริยอรหันต์หลายรูปได้ญาณชนิดนี้ เช่น พระโมคคัลลานะ พระอนุรุทธะ เป็นต้น

พระอรหันต์ทุกองค์ไม่จำเป็นต้องได้ญาณชนิดนี้เหมือนกันนะครับ บางองค์เป็นพระอรหันต์ ก็เลิกลมดสิ้นเชิงอย่างเดียว แต่ไม่มีความสามารถพิเศษอย่างที่ว่านี้ก็มี เพราะท่านมิได้ผ่านการฝึกทางฝ่ายสมถะมาอย่างซ้ำของ ท่านบำเพ็ญวิปัสสนาตรงดิ่งไปยังการกำจัดกิเลสเป็นพระอรหันต์เลย

พระอรหันต์ประเภทนี้เรียกว่า “สุกขวิปัสสก” แปลว่าผู้เห็นแจ้งล้วนๆ หหมดกิเลสอย่างเดียว ไม่มีคุณสมบัติพิเศษอย่างอื่น เช่น ได้หูทิพย์ ตาทิพย์ อะไรเหล่านั้น

การติดต่อผีหรือเทวดาผ่านคนทรง ถ้าทรงจริงๆ ก็สามารถทำได้ แต่ถ้าคนทรงไม่มีความรู้ความสามารถ แก่ล้งหลอกชาวบ้านเพื่อหาเงินก็ทำไม่ได้ ประเภทหลังนี้มีดาษดื่น ขอให้ระวังให้ดี

เมื่อนานมาแล้วผมอ่านเรื่องสั้นของคุณตะทะ ทำอัฐ แกเล่าว่า แกเป็นไกด์สมัครเล่น หรือที่แกเรียกว่า “ไกด์ผี” พาฝรั่งไปชมคนเข้าทรงสำนักหนึ่ง คนทรงเป็นหญิง พอเห็นฝรั่งรูปหล่อเข้าเท่านั้น ก็

ดินตูมๆ บอกว่าฝรั่งคนนี้ชาติก่อนเป็นลูกเสด็จแม่ โอ...วันนี้แม่ได้พบลูกแล้ว มามะมาใกล้ๆ แม่หน่อย ว่าแล้วแกก็โอบกอดฝรั่งหนุ่ม จูบแก้มซ้ายแก้มขวาเป็นการใหญ่ ยิ่งกับหนุ่มสาวพลอดรักกัน

ฝ่ายเจ้าสามมีนั่งอยู่ข้างๆ ลือตทนกับกิริยาอาการของภรรยา มานานจนทนต่อไปไม่ไหว จึงตะโกนเสียงดังว่า “มันจะมากไปแล้วนะ อีนีล”

เท่านั้นแหละครับ คุณนิลวรรณ ร่างทรงเสด็จแม่ก็ถึงกับชงัก เจ้าออกจากร่างปัจจุบันหันด่วน

เดาได้เลยว่า คือนั้นเสด็จแม่คงจะโดนสามีเธอตบสั่งสอนหลายชาติแน่นอน

สำนักทรงที่หลอกลวงชาวบ้านมีมากมาย จึงขอให้ระมัดระวังด้วยนะครับ ถ้าถามว่าทำไมจึงมีสำนักทรงผุดขึ้นเป็นดอกเห็ด ไม่รู้เจ้าพ่อเจ้าแม่อะไรมากมาย คำตอบก็คือมันหาकिनง่ายครับ ไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไร

เพียงวางมาดให้ภูมิฐาน อ้างเทพอะไรสักชื่อที่คนไม่รู้จัก ดินตูมๆ ตามๆ ให้น้ำกลั้วเข้าไว้ เวลาเจ้าเข้าก็ให้พูดดัดเสียงเห่ๆ อีกต่างหากก็ยิ่งดี แล้วคนจะเชื่อเอง ไม่ช้านานลากสักการะจะไหลมาเทมาจนรับไม่ไหว

รุ่นน้องผมคนหนึ่งมันบำเพ็ญตนเป็นคนทรงเก้ เตี้ยวนี้ขับรถเบนซ์คันงามแล้ว ผมต่อว่ามันว่าไม่น่าหาकिनแบบนี้ มันบอกว่าช่วยไม่ได้ คนมันอยากโง่เอง

แสบดีไหมครับ

ผี-เปรต (สอง)

พูดเรื่อยเจื้อยไปถึงเรื่องผีเรื่องเปรต พยายามแฉให้แฟนฯ ทราบว่า “ผี” กับ “เปรต” มันคนละอย่างกัน ส่วนมากคนมักจะเหมารวมเอาไว้มันก็พวกเดียวกันนั่นแหละ แต่ทางพระพุทธศาสนาท่านแยกให้เห็นชัดๆ ว่าที่เรียกว่าผีนั้นคืออะไร เปรตคืออะไร ดังที่ผมได้เล่าไว้แล้ว

คราวนี้ขอเล่าประสบการณ์เรื่องผีที่มีครั้งเดียวในชีวิตของผม สมัยผมยังเด็กอยู่ภาคอีสาน จำได้ว่าวันหนึ่งป้าปู่ ขณะแกลนอนรับลมบนชานบ้านท่ามกลางแสงของพระจันทร์ข้างขึ้นนวลโยกก็มีหัวคนโผล่กระโดดขึ้นมา

พอมองออกว่าเป็นใคร แกก็ร้องลั่นด้วยความตกใจสุดขีด แล้วเป็นลมแน่นิ่งไป

ญาติพี่น้องต้องช่วยกันปฐมพยาบาลเป็นการใหญ่ ฟันขึ้นมา

- ในโลกนี้มีผีอยู่จริงหรือ?
- โลกหลังความตายเป็นอย่างไร?
- ดี-ชั่ว บุญ-บาป คุณเชื่อในกฎแห่งกรรมแค่ไหน?
- เปรด ผีถ้วยแก้ว เทพเจ้า เทวดา ยมทูต ฯลฯ
เป็นเรื่องหลอกเด็กหรือมีอยู่จริง?

โลกลึกลับมักมีเสน่ห์ลึกล้ำเฉพาะตัว
 บ้างให้ความสนุกเพลิดเพลิน
 บ้างให้ความรู้ด้านประเพณีและวัฒนธรรม
 บ้างสร้างความเขย่าขวัญสั่นประสาท
 บ้างสอดแทรกส่งเสริมศีลธรรมความดีงาม
 ทั้งหมดที่กล่าวมาได้บรรจุไว้ใน “ผีสังคางแดง” เล่มนี้
 เชิญสัมผัสผลงานคุณภาพจาก “เสฐียรพงษ์ วรรณปก”
 นักเขียนอาวุโสผู้เป็นปราชญ์แห่งพุทธศาสนาของเมืองไทย

ISBN 978-974-02-0739-9

9 789740 207399

ศาสนา

150.-